

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

3-10-1976

Ημέρα.

Μ' άπλετο τριγύρω φως, κινήσαμε για τον μεγάλο αγώνα.

Πλυμένοι μ' αρώματα, κι ολοκάθαρα ρούχα.

Κινήσαμε,

μ' ανταριασμένη τη ψυχή, και το βλέμμα ελεύθερο,

να κοιτάζει στο άπειρο.

Τα πόδια, στέρεα πατούσαν τη γη.

Στα μάτια πύρινη φλόγα, και τα χείλη τραγουδούσαν,

την καινούργια ιδέα με πάθος.

Η ατμόσφαιρα, βάραινε, βάραινε ασταμάτητα.

Κι ο ιδρώτας, ποτάμι που έτρεχε, στου κορμιού μας τη ράχη,

εξατμίζονταν, απ' τη φλόγωση της ψυχής μας, την τόσο μεγάλη.

Ήταν αδύνατον ν' αντέξεις άλλ ο την ένταση.

Η ιδέα ξεχυνόταν και πλημμύριζε, ποτάμι λεύτερο κι άγριο.

Έπρεπε κάπου, σε κάτι, σε κάποιους,

που τον δρόμο της έφραζαν,

σαν θεριό πληγωμένο κι ελεύθερο με οργή, να ξεσπάσει.

Βουή και χαλασμός και ο νόμος ζωσμένος αντίκρυ.

Άφρισαν και σπίθισαν οι καινούργιες ιδέες.

Κτυπώντας κούτελο με κούτελο, γροθιά στη γροθιά,

τσακίζοντας κόκκαλα στα κόκκαλα, χύνοντας τα μυαλά μας

στις πέτρες.

Ουρλιαχτά, και συντρίμια παντού, και φωτιές, και βιτρίνες

σπασμένες.

Κι η μέρα σκοτείνιασε, θολούρα κι αντάρα παντού, του πολέμου.

Πηχτός ο αγέρας αργοσερνόταν στο πεδίο της μάχης για μέρες.